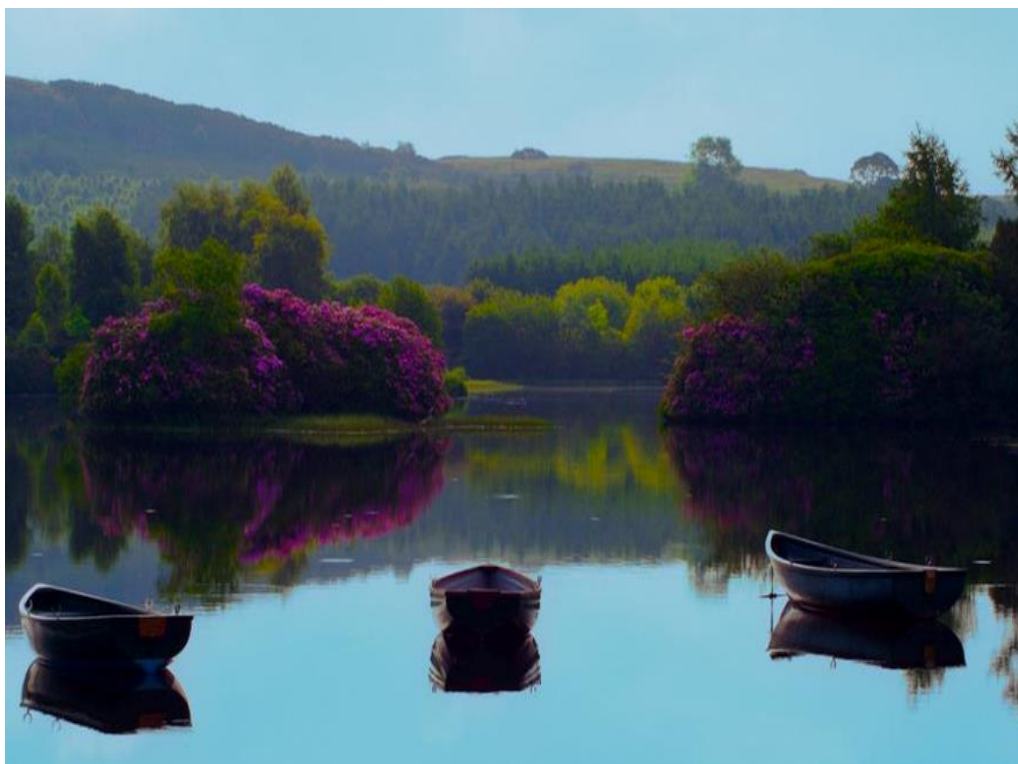
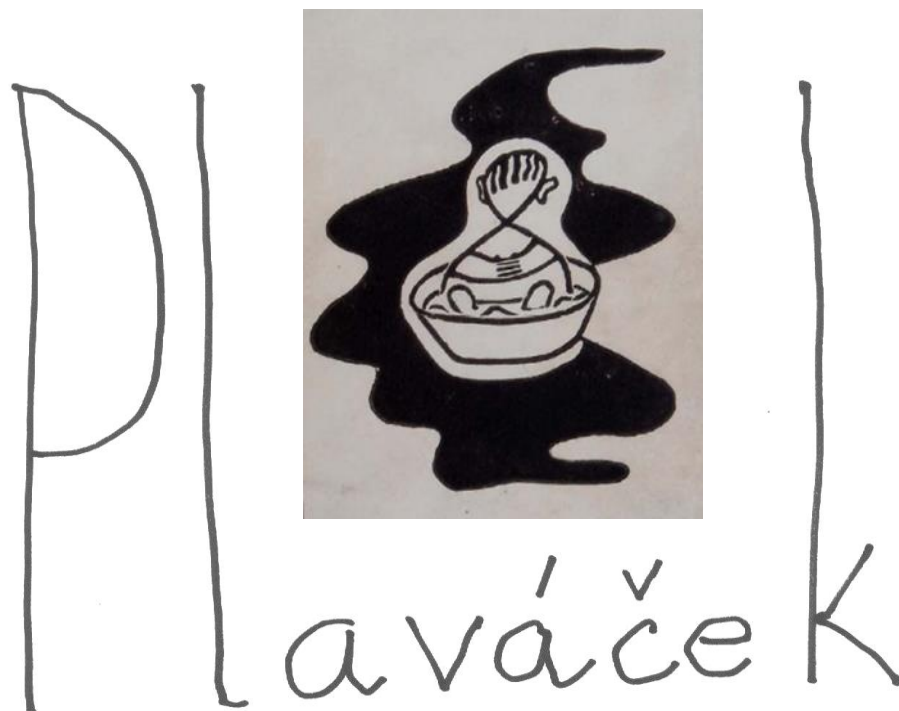

2014

č 8

Jen pro ten jeden den... stojí za to žít...

Pozvánka

Ve středu 3. září se sejdem v 17:00 u Káji, Šárecká 27, Dejvice.

Zápis

Srpnová účast: **Bob, Cancidlo, Chingo, Florián, Kája, Pegas, Petr, Přemík, Pulec, Růd'a, Yško**. Když jsme odcházeli, dorazil **Jezevec**.

Výtečný boršč, výtečné pelmeně a vareniky. Zapíjeno nefiltrovanou krušovicou jedenáctkou. Po rozchodu se **Cancidlo** s **Přemíkem** a **Pegasem** opili u **Pegyho** koňakem Rémy Martin.

Omluvenky:

Telefonicky se omluvil **Zbyněk** a také omluvil **Jakuba** a **Pacíka**. Po schůzce, když **Pacík** připravoval Plaváčka, tak **Zbyňkovi** volal, že si vzpomíná, že omluvil **Jakuba**, ale už si nevzpomíná, kdo byl ten druhý.....a skleróza postupuje dál.

E-mailem došlo:

Omlouvám se na Prvostředečníky, ne všechny paralelní procesy se dají sekvencializovat. Živijó, **Hakim**

Ahoj! Tak jsem se moc chystal na zítřejší středu, až mne odvolali do Sokolova. Takže se omlouvám a v příloze posílám hádanku: "Připravuje se **Selim** na přicházející zimu nebo ne?"
keep**JOB**

Všem Prvostředečníkům: Omlouvám se, mám tu kluka z Německa a jsme mimo Prahu. Pro potěšení jednu báseň. 555, **Zub**

Bývalo mládí malebné,
kdy byly údy ohebné,
jen jeden ne, jen jeden ne.

Teď už ty doby minuly a uhly.
A všechny údy ztuhly.
Jen jeden ne, jen jeden ne.

Dodatek k nedávné plavbě po Vltavě

Pegas poslal fotografie, které pořídil jeho kamarád, u kterého jsme byli v chatičkách ubytováni, na šlajsně u Herbertova. Jsou zdařilé, tak mu tímto Plaváček děkuje.

Prvostředečníci na vodě pronásledování děvčaty.

Prvostředečníci se zdarem unikají, aby nebyla ostuda.

Opatrně do šlajсны: Pacík, Pegas, Martin, Cancidlo.

Dokonalé vedení raftu.

Druhá posádka: **Myška, Zub, Foki, Přemík.**

Nájezd na šlajсну (jeli tak rychle, že je ve šlajsně už fotograf asi nestihl. Škoda, vypadali neméně komicky jako předchozí posádka).

Šťastně jsme to zvládli.

Podářilo se nám zprovoznit kolena a vystoupili jsme, někteří s pomocí.

Po tomto dobrodružství, zasloužená odměna v jednom z nesčetných kiosků, které břehy dnešní Vltavy lemuji. Šťastný organizátor výpravy Pegas pozorovaný Martinem. Ostatní na pivo ještě čekají.

Nejvíce se opět občerstvovali **Cancidlo s Pegasem**.
Už se těšme na další plavbu, doufejme, že s větší účastí; protože to vždy stojí za to!

Vtipy, postřehy, stížnosti, inzeráty

Už jste se někdy zadívali na druhé lidi stejného věku s tím divným pocitem: "Snad nevypadám tak staře?" Jestli ano, tak tenhle se vám bude určitě líbit! **Hakim**

Seděla jsem v čekárně svého nového zubaře a prohlížela si to tam. Zahlédla jsem diplom, který uváděl celé jméno svého majitele. Najednou jsem si vzpomněla - vysoký, hezký, tmavovlasý kluk stejného jména se mnou chodil na gympl, už je to nějakých 40 let. Že by to byl tentýž chlapík, na kterého jsem tehdy měla tajný záľusk?

Když jsem ho však uviděla, rychle jsem podobné myšlenky zahodila. Tento téměř plešatý, prošedivělý muž s vrásčitým obličejem, ten byl příliš starý, než aby mohl tehdy být mým spolužákem. Nebo - že by?

Poté, co mi prohlédl zuby, jsem se ho zeptala, jestli nechodil na gymnázium Klementa Gottwalda.

"Ano. Ano, chodil jsem tam. Byl jsem jedním z nejlepších," zapýřil se.

"A kdy jste maturoval?" zeptala jsem se.

Odpověděl: "V šedesátém šestém. Proč se ptáte?"

"Tak to jste byl v mé třídě!" prohlásila jsem nadšeně.

Pozorně si mě začal prohlížet. A pak se ten hnusný, starý, vrásčitý chlap zeptal:

"A co jste učila?"

Jeden slovenský z Kanady (Plavec)

Štyri mamy, katolíčky, sedia pri káve a rozprávajú sa, ako ďaleko to dotiahli ich synovia. Prvá hovorí: "Môj syn je farár a oslovujú ho „velebný pane“.

Druhá hovorí: „Môj syn je biskup a oslovujú ho „Vaša excelencia“.

Tretí hovorí: „Môj syn je kardinál a oslovujú ho „Vaša eminencia“.

Štvrtá mama dopije svoju kávu a nič nehovorí.

Ostatné sa na ňu spýtavo dívajú.

Potom zašepká: „Môj syn je dobre vyzerajúci, meter deväťdesiat vysoký striptér. Keď sa vyzlečie, všetci volajú: „MÓJ TY BOŽE!“

Rozdíly mezi mužem a ženou (Pulec)

Oslovení:

Jdou-li spolu Lenka, Zuzka, Dáša a Majka do kavárny, oslovují se: Lenko, Zuzko, Dášo a Majko.

Jdou-li spolu Michal, Karel, Robert a Honza do hospody, oslovují se: Tlust'ochu, Godzilo, Klikai a Smrad'ochu.

Placení:

Když mají platit celkem 225.50, hodí Michal, Karel, Robert a Honza na stůl každý furiantsky stovku a tvrdí, že nemají drobné a nechtějí nazpět.

Když mají platit společnou útratu děvčata, vytáhnou z kabelek kalkulačky.

Peníze:

Muž za věc v ceně 10 Kč zaplatí 20 Kč, pokud ji potřebuje.

Žena zaplatí 10 Kč za blbost v ceně 20 Kč, kterou nepotřebuje, protože je na to sleva.

Koupelna:

Muž má v koupelně 5 věcí: kartáček na zuby, pastu, holicí strojek, mýdlo a ručník.
Typická žena má v koupelně 337 věcí. Většinu z nich muž nedokáže identifikovat.

Hádky:

Žena má v hádce vždy poslední slovo.
Cokoli řekne poté muž, je začátkem další hádky.

Budoucnost:

Žena má obavy o budoucnost, dokud se nevdá.
Muž nemá obavy o budoucnost, dokud se neožení.

Úspěch:

Úspěšný muž je ten, co vydělá víc peněz, než jeho žena dokáže utratit.
Úspěšná žena je ta, která takového muže najde.

Manželství:

Žena si vezme muže a doufá, že se změní, ale marně.
Muž si vezme ženu a doufá, že se nezmění, ale marně.

Paráda:

Žena se vyparádí, když jde nakupovat, zalít květiny, vynést smetí, zvednout telefon, přečíst si knížku nebo vzít ze schránky dopis.
Muž se vyparádí na svatbu a na funus.

Děti:

Žena ví o svých dětech všechno. Ví o jejich objednávkách k zubaři, o jejich láskách, kamarádech, oblíbeném jídle, tajných obavách i nadějích.
Muž si nejasně uvědomuje, že v baráku žijí jacísi malí lidé.

A na závěr dobrá rada:

Ženatý muž může zapomenout na své chyby.
Je zbytečné, aby si tutéž věc pamatovali dva lidé...

A do tohoto výčtu patří i postřeh již v Plaváčku publikovaný:

Muž všechno doma udělá a není potřeba mu to každých půl roku připomínat.

Tři moudra (Cancidlo):

Když pomůžeš někomu v problémech, buď si jist, že si to zapamatuje. Až se dostane do dalších, zase tě vyhledá.

Spousta lidí žije jenom proto, že není legální po nich střílet.

Slivovice tvé problémy nevyřeší, ale na druhou stranu, nevyřeší je ani mléko.

Toto jsou skutečné stížnosti obdržené cestovní kanceláří "Thomas Cook Vacations" od nespokojených zákazníků (Yško):

"Myslím, že v brožuře mělo být vysvětleno, že místní obchod s potravinami neprodává naše oblíbené sušenky, jako například custard creams nebo ginger nuts."

"Místní obchodníci v Puerto Vallarta jsou líní a v poledne zavírají. Často jsem si potřebovala něco během 'siesty' koupit -- mělo by se to zakázat."

"Během mé dovolené v Goa v Indii jsem byla často znechucena, že téměř všechny restaurace podávají curry. Nesnáším kořeněná jídla."

"Zakoupili jsme si výlet do vodního parku, nikdo nám ale neřekl, abychom si přinesli své vlastní plavky a ručníky. Předpokládali jsme, že je to zahrnuto v ceně."

"Pláž byla příliš písčitá. Pokaždé, když jsme se vrátili na pokoj, museli jsme ze všeho vytřepávat písek."

"Zjistili jsme, že písek není stejný jako ten uvedený v brožuře. Vaše brožura ukazuje bílý písek. Ve skutečnosti byl písek žlutší."

"Opalování 'nahore bez' na pláži by mělo být zakázáno. Mého manžela, který si tam jel odpočnout, to rušilo."

"Nikdo nám neřekl, že ve vodě budou ryby. Děti z nich byly vyděšené."

"Ačkoli brožura říká, že v místě pobytu bude plně vybavená kuchyň, v žádném šuplíku jsme nenašli kráječ na vejce."

"Byli jsme na dovolené ve Španělsku a měli jsme tam problém s řidiči taxíků - všichni to byli Španělé."

"Silnice byly nerovné a hrbolaté, takže jsme si nemohli číst v místním průvodci během autobusového výletu do letoviska. Z toho důvodu jsme si nebyli vědomi mnoha věcí, které by udělaly náš výlet zábavnějším."

"Let z Jamajky do Anglie trval devět hodin. Američané se domů dostali za pouhé tři hodiny. To se nám zdá nespravedlivé."

"Srovnal jsem velikost našeho jednopokojového apartmánu a třípokojovým apartmánem našich přátel a náš byl výrazně menší."

"V brožuře bylo napsáno: 'žádné kadeřnice v letovisku,' My jsme kadeřnické učnice, myslíme si, že se to o nás dověděli a nechávali nás déle čekat."

"Když jsme byli ve Španělsku, bylo tam příliš mnoho Španělů. Recepční mluvila španělsky, jídlo bylo španělské. Nikdo nám neřekl, že tam bude tolik cizinců."

"Museli jsme na loď čekat v řadě venku a nebyla tam klimatizace."

"Je povinností cestovní kanceláře, upozornit nás před odjezdem na hlučné a neposlušné hosty."

"Kouzl mě komár. Brožura se o komárech nezmiňovala."

A nejlepší nakonec:

"Když jsme si se snoubencem rezervovali zájezd, požadovali jsme oddělené postele, místo toho jsme ale byli ubytováni v pokoji s manželskou postelí. Nyní vás považujeme za odpovědné za to, že jsem otěhotněla, a žádáme o vrácení ceny zájezdu. Nedošlo by k tomu, kdybyste nám dali pokoj, jaký jsme si rezervovali."

Inzeráty, které se skutečně objevily v britských novinách (Candido):

YORKSHIRE TERIÉR ZDARMA
8 let starý, malý, zlý bastard. Kouše!

ŠTĚŇATA ZDARMA
1/2 kokršpaněl, 1/2 licoměrný sousedův pes.

ŠTĚŇATA ZDARMA
Matka je registrovaný čistokrevný německý ovčák. Otec je Superpes, schopný překonávat vysoké ploty jedním skokem.

KRÁVY, TELATA
Také 1 teplý býk na prodej.

VSTUPUJI DO NUDISTICKÉ KOLONIE
Prodám pračku a sušičku za £100.

SVATEBNÍ ŠATY NA PRODEJ
Měla jsem je na sobě jednou omylem.
Volej Stephanie.

NA PRODEJ
Kompletní Encyclopaedia Britannica, 45 dílů. Vynikající stav, £200 nebo nejvyšší nabídka.
Již ji nepotřebuji. Oženil jsem se a manželka ví všechno.

Nostalgické fotografie

Fotografii z minulého Plaváčka dešifroval Yško takto: Je to z Vánoc 1960 nebo 1961.
Jsou tam (odleva):?? (možná já podle toho, že tam převažují Jespáci, ale jen tak na 5 %), Bob, Jasoň (Šilhán), Budul (Pavel Borovan), za Kost'ou je Brutus (60%), Kost'a, Antonek, Stydlín, Barnabáš (rozmazaný).

Ahoj, díky za Plaváčka, historické fotky jsou vždy osvěžením, vedle **Bobánkových** veršů. Pár poznámek k identifikacím fotek v čísle 7_2014 – přidal bych ještě **Budula** a **Barnabáše**. Vlevo od **Kosti Budul** (další vlevo mi někoho připomíná, ale nevím koho), vpravo dále **Antonek** a **Barnabáš**? Datace Nový rok 1960 je asi správná. S prázdninovým pozdravem **Mahu**

US-CAN sekce Pětky, Toronto, 1980 (poslal **Smeták**, foto: **Plavec**): Zleva: **Plavec**, **Smeták**, **Kotě** a **Jirka Reisenauer** (z Yachtklubu). Poslední dva už nejsou mezi námi.

Listárna

Jak jsem málem přišel o život

V neděli 3. srpna 2014 jsem zde ve Středoklukách málem přišel o život. Příčina - v okamžiku, kdy Alenka chtěla odjet za prababičkou Šebkovou do Sue Ryder, stálo ve vjezdu zbohatlické BMW. Alenka tomu debilovi napsala mýdlem na sklo vzkaz, podařilo se nám otevřít vrata ke Káče a odjela tedy tamtudy. Já pracoval na dvoře, pak jsem slyšel vzrušené hlasy...

Výsledek: Rozbité okno v přízemí a vykopnutá branka tak vehementně, že mě praštila do čela, tekla mi krev a řidič mě chtěl zabít, naštěstí jeho (asi) rodině se podařilo ho udržet... Akce začala končit ve chvíli, kdy jsem z mobilu začal volat policii, pokračovala posledním výkřikem nepřítelů mladíka drženého za obě ruce - Ty čuráku, až tě někde potkám, tak tě zabiju... Úplně skončila bleskurychlým odjezdem agresorů... Policejní hlídka přijela vzápětí, musím rád přiznat, že oba mládenci v uniformách (Ondřej a Václav) se chovali naprosto profesionálně. Po nějakém čase přijel z Prahy technik, zajistil všechny stopy (otisky prstů na rozbitém okně, otisky bot na vratech a brance, otisky prstů na plastové láhvi hozené přes bránu atd.). V mezidobí jsem se uklidňoval přeséváním hlíny.

S policisty jsem následně odjel na služebnu v Hostivici, kde jsem byl důkladně vyslechnut, dost dobrá zkušenost. Policie má jistě nějaké vyslyšací schéma, takže občas jsem dostal dost absurdní otázky typu, jak byl který agresor starý, co měli na sobě, výška, barva vlasů, SPZ auta atd. atd. Já se při té akci třásl strachy o život, jak bych si měl toto všechno

pamatovat? Výslech byl dlouhý, vedle v čekárně celou dobu čekala chudák Alenka, tu si z Prahy předvolali rovněž k výslechu, nápisem mýdlem totiž spáchala přestupek. Můj výslech skončil, výslech Alenky se už nekonal, nasedli jsme do auta a jeli domů. Včera, tedy v pondělí, jsem opravil okno, zajistil funkčnost branky, odpoledne jsem koupil nový zámeček, dnes vše dokončil. Celá nemilá příhoda (tedy trestný čin) dává mnoho námětů k přemýšlení, to nijak rozvádět nebudu, ale kdykoli si s kýmkoli rád popovídám. **Selim**

Oznámení

Vybičoval jsem se k tomu, že jsem všechny naše Plaváčky vytisknul a nechám je svázat. Myslím si, že je asi třeba na úvod těchto svazků pro budoucnost napsat, kdo to vlastně Prvostředníci jsou.

Takový úvod jsem připravil a prosím vás o jeho přečtení a případné doplnění. Děkuji,
Pacík

Prvostředníci: Co to, respektive, kdo to je?

Je to souznění lidí, kteří v padesátých a šedesátých letech dvacátého století byli ilegálními skauty vzešlými ze zakázaného Pátého oddílu vodních skautů vedeného Braťkou (spisovatelem a skautským vůdcem Jaroslavem Novákem) a po jeho vyhoštění z Prahy v r. 1954 Švígem (ekonomem Josefem Švecem). Tito skauti se scházeli původně v Českém Yachtklubu v rámci Slavoje Vyšehrad a později pod hlavičkou vodáckého oddílu Slavoje Praha. Po okupaci Československa Rudou armádou v r. 1968 někteří emigrovali, ale i nadále většina z nich zůstala v kontaktu s ostatními, kteří v Československu zůstali. Všichni tito lidé se vždy hlásili k tradici „Braťkovy Pětky“ a po skupinách podnikali různé společné akce v Československu i v zahraničí. Léta běžela, a z kluků se stali muži a nakonec starci. Spojovalo je vnitřní skautské cítění, přesto, že se nikdy oficiálními členy „Junáka“ nestali. V roce 2000 přišel Bobánek (Alexandr Michl) s nápadem, že by se tito staří členové „Pětky“ mohli sejít. Stalo se to ve středu a od té doby se tito Pětkaři scházejí první středu v měsíci dodnes. Proto je Švigo v jednom ze svých dopisů ze Švýcarska nazval „Prvostředníky“.

Na střeďečních schůzkách se tito starci vracejí do klukovských let, jsou ve styku s junáckým „malým“ Pátým přístavem vodních skautů a skautek, jezdí spolu na hory lyžovat a v létě sjíždějí krátké úseky našich řek. Ten program se stal tak barvitým, že se Prvostředníci vrátili v prosinci 2006 k tradici vydávání pětkařského časopisu „Plaváček“, založeného v r. 1955. Tento „Prvostřednickový Plaváček“ je publikován elektronicky na stránkách www.petka.org a jeho jedna verze je v těchto svazcích prezentována pro věčné časy i fyzicky. Kdo má zájem, tak si Plaváčky prolistujte, abyste poznali, že je možné i v pokročilém věku zůstat stále klukem.

Do čela – nepovol – bij se vpřed,
Pět, Pět, Pět!